

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen): Jeg er i den heldige situation, at jeg kan takke alle ordførerne for deres bemærkninger her i dag.

Fru Ellen Strange Petersen har selvfølgelig ret i, at det er de økonomiske muligheder, som vi må undersøge, hvis vi skal starte afdelingen i Ålborg så hurtigt som muligt, den 1. januar. Det er nok rigtigt, at det, som hr. Lysholt Hansen sagde, må modsvares af besparelser på andre områder, hvor vi nu kan finde dem, eller tages af reserveverne. Jeg kunne ønske, at økonomi- og budgetministeren havde hørt de gode ønsker, der blev fremsat om at få denne afdeling i gang.

Jeg kan sige til fru Ellen Strange Petersen, at vi selvfølgelig er i stadig kontakt med undervisningsministeren om disse spørgsmål, også i forbindelse med hele lovrevisjonen, og at vi også er det, når det drejer sig om, hvordan uddannelsen bedst kan etableres i forbindelse med uddannelsescen-tret, om det nu måtte blive i Ålborg, hvad meget jo efterhånden tyder på.

Jeg vil gerne sige til fru Merete Bjørn Hanssen, at jeg tror ikke, der kan være tvivl om det akutte behov for bibliotekarer. Det er helt åbenbart, at der i provinsen og særlig i Jylland ikke findes det antal bibliotekarer, som der er brug for, hvis man skal yde befolkningen en rimelig service, og derfor tror jeg ikke, der er foregrebet noget som helst, som også hr. K. Helveg Petersen sagde det, ved at lave denne afdeling nu.

Prognoser er noget meget usikkert noget, som fru Merete Bjørn Hanssen også pegede på, og det må man huske, når der i betænkningen er udregnet den vældige personalestigning, der vil blive behov for på disse områder. Man har i prognosebetænkningen søgt at forlænge den øjeblikkelige udvikling, men der er jo ikke nogen, der siger, at vi skal fortsætte den efter en lineal.

Lovrevisionsudvalget har heller ikke uden videre lagt prognosebetænkningen til grund for sin indstilling om, at der snarest sker en udbygning med en afdeling med 100 studerende om året. I den indstilling, som har været lagt frem også for forudsetningsudvalget, giver lovrevisionsudvalget meget behersket et skøn over, hvad der kræves for at afhjælpe bibliotekarmangelen på kort sigt og ud fra de kendte forudsætninger. Det er klart, at når det er etableret, så må vi gå

videre og tage en række af de undersøgelser, som ikke er tilstrækkelige, op igen for at få problemet med den videre fremtid klarlagt, inden lovrevisjonen kommer til efteråret. Det er vi allerede i gang med.

Hele spørgsmålet om mellemteknikeruddannelsen for at bruge det udtryk, løses jo ikke på biblioteksområdet alene; det bliver et spørgsmål, som må tages op generelt på alle de forskellige uddannelsesområder.

Endelig vil jeg i forbindelse med uddannelsen nævne den, skal vi sige liberale grundregel, som hænger sammen med markeds-mekanismen. Den dag, der kommer et overskud af bibliotekarer, vil tilgangen til uddannelsen blive mindre. Der er en naturlig regulering af de forskellige uddannelser.

Jeg kan slutte med at sige, at vi er parat til i kulturministeriet at tage disse problemer op og få en yderligere udbygning af baggrundsmaterialet, sådan at vi har det hele parat, når vi kommer med revisionsfor-slaget i næste samling.

Lysholt Hansen: Jeg skal ikke knytte mange bemærkninger til, jeg vil bare lige have lov at sige, at man skal gøre sig klart, at disse prognoser har måske én fordel fremfor andre prognoser, nemlig at fejlmargenen er ikke ret stor. Det er en kendsgerning, at for nogle år siden lod Danmarks Biblioteksforening foretage en undersøgelse af arbejdsgangen i alle Danmarks biblioteker, en rationaliseringsundersøgelse, som i øvrigt kostede mange penge, og som blev lavet af et privat firma. På daværende tidspunkt var det sådan, at 66 pct. af alt arbejdet på et bibliotek blev udført af bibliotekarer. Undersøgelsen gav det resultat, at for at komme ned på det, det var rimeligt blev udført af folk med en uddannelse som bibliotekar, skulle man ned på, at 30 pct. af arbejdet skulle udføres af bibliotekarer, mens det øvrige arbejde skulle udføres af kontor-assistenten og andre. Jeg kan sige, at allerede i dag er vi nede på — og det er det, betænkningen bygger på — at kun 30 pct. af arbejdet på et bibliotek udføres af folk med en bibliotekaruddannelse, altså en 4-årig uddannelse. Det vil sige, at fejlmargenen ikke er ret stor. Jeg tror personlig, men jeg er altså ene om at have den opfattelse, at der endnu kan være lidt at hente ved yderligere rationalisering, men det er ikke ret